

[Indenrigsministeren]

han utvivlsomt også har studeret, ser han jo, at det er 15 års udvikling, der er aftegnet i kurverne dér. Det er muligt, det går længere tilbage, men der er kun kurver for 15 år i budgetredegørelsen, og de viser en fuldstændig støt og jævn nedgang i liggetiderne over hele denne periode.

Jeg tør ikke sige, hvor langt denne udvikling kan gå, eller hvor langt den bør gå, men jeg synes, det er vigtigt af hensyn til ressourcerne og også af hensyn til patienterne, som jo ikke har brug for længere liggetid end nødvendigt, at vi på et fagligt forsvarligt grundlag søger at arbejde os videre frem imod, at det produkt, som kommer ud af behandlingen i vores sundhedsvæsen, står i bedst muligt forhold til de ressourcer, som anvendes.

Det er også derfor, at ambulante behandlinger er så vigtige. Jeg tror stadig, at der også her er en glidende overgang, hvor noget, som har været opfattet som indlæggelsesgrund, kan ordnes på fuldt betryggende måde ved ambulante behandlinger, lige så vel som en række behandlinger, som vi har vænnet os til at betragte som indlæggelser, kan forgå i praksissektoren eller hos speciallæge. Det er da noget, vi må være åbne over for at finde den mest hensigtsmæssige udformning på.

Jeg plejer somme tider også at minde om et eksempel på, hvor forskellig praksis er med hensyn til indlæggelser i forskellige dele af verden. Hvis vi bare går til England, er jeg vidende om, at situationen for nogle år siden i hvert fald var den, at hvis et menneske skulle have fjernet en visdomstand, så betragtede man det som en operation, som krævede indlæggelse. Det siger lidt om, at der kan ses forskelligt på det, og at vi har brug for at gøre tingene på en fagligt forsvarlig måde, men under respekt af ressourcerne, der går med.

Samspillet mellem sygehussektoren og den plejeservice, der er og bør være til rådighed i kommunerne, og som fru Karen Højte Jensen og fru Bente Nielsen og andre har haft bemærkninger om, vil jeg meget understrege. Jeg er overbevist om, at det er en af de centrale ting, og vi har jo også set en meget glædelig udvikling allerede, hvor i hvert fald ca. 100 kommuner har indrettet døgnpleje, hvilket er en meget betydningsfuld ting for samspillet mellem den plejebehandling, som kan

finde sted i det nære samfund, og den, som er nødvendig på specialiseret grundlag.

Jeg skal om behovet for uddannelser sige, at det er et vigtigt spørgsmål, som derfor også bliver vurderet i undervisningsministerens regie, det ved alle spørgerne utvivlsomt. Det er vigtigt, at vi får et godt grundlag for de kommende års uddannelser af personalegrupperne. Det skal ikke føre til, at vi blindt siger, at der er behov for flere eksempelvis sygeplejersker. Hvis man fortsætter uddannelsesforløbet, som det ser ud i dag, også i lyset af 1000 plads-ordningen, som blev etableret for nogle få år tilbage, vil man se, at vi får en bedre og bedre dækning med sygeplejersker. Det er derfor et stort spørgsmål, om vi behøver en større uddannelseskapacitet hos sygeplejerskerne. Jeg vil vente og se, hvordan en undersøgelse falder ud, men jeg har noteret mig, at de, der i første række burde været interesseret i spørgsmålet om tilgang af kvalificeret plejepersonale, nemlig sygehusejerne, Amtsrådsforeningen, ikke har markeret noget ønske om, at der uddannes flere sygeplejersker. Det er da i hvert fald et væsentligt udsagn i den sammenhæng.

Om hele nedskæringsdiskussionen, som har været ført også i dialogen mellem hr. Henning Rasmussen og fru Dagmar Mørk Jensen, skal jeg gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at det er min forventning, at niveauet her i 1986 vil være nogenlunde, som det var i 1985.

Hvordan det? Ja, vi kan ikke vide det, før året er gået og vi har fået det gjort op, lad mig indrømme det. Eksakt kan man ikke vide det, men der er to ting, som peger i den retning.

Den ene er, at der formentlig er nogle mindre budgetoverførsler mellem 1986 og 1985. Det har aviserne i hvert fald beskrevet. Det er næppe den store størrelsesorden, men de findes formentlig. Det andet er, at Amtsrådsforeningen jo sely har meddelt, at tallene for 1986 for driften af sygehuse vil være noget større end det, som henstillingen, som var baseret på regnskab 1984, går ud på. Hvor meget større, det vil vi få at se.

Det er muligt, at disse tal er overdrevne, det er muligt, at det viser sig, at de er for små, men alt i alt ville jeg vurdere det til, at der næppe vil være nogen stor forskel i de rammer, som man har til rådighed for sin sygehusøkonomi i 1985 og i 1986.